

- формування сприятливого підприємницького клімату;
- створення нових робочих місць, зменшення безробіття та стимулювання підприємницької діяльності;
- розвиток малого підприємництва в сільській місцевості;
- проведення регіональних тендерів для закупівель товарів і послуг малими підприємствами за рахунок державного та місцевих бюджетів;
- впровадження механізмів державно-приватного партнерства на місцевому рівні;
- створення в регіонах інформаційних баз даних для забезпечення підприємців актуальною інформацією про законодавство, розвиток бізнесу, банківські послуги тощо.

З огляду на вищесказане, вважаємо, що вдосконалення законодавства є недостатнім для якісних змін у функціонуванні малого підприємництва. Важлива роль належить регіональним органам влади та місцевому самоврядуванню, які формують сприятливе середовище для бізнесу. Цей процес можна прискорити за рахунок зменшення впливу галузевих чинників і посилення макроекономічної підтримки. Саме тому державна підтримка має реалізовуватися через комплексні заходи, зокрема розробку програм із ресурсним забезпеченням, податкову й тарифну політику, надання субсидій, кредитів і гарантій, а також інформаційну та маркетингову підтримку, що дасть змогу підвищити ефективність розвитку малого підприємництва.

Немченко Т.А.

кандидат економічних наук, доцент

Пухир С.А.

здобувач гр. МЕ-23М

Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ БІЗНЕС-СТРАТЕГІЙ В УКРАЇНІ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

В сучасних економічних реаліях українські підприємства стикаються з беспрецедентним рівнем невизначеності, що істотно впливає на процес стратегічного планування та розвитку, адже ключовим аспектом успішного функціонування підприємства стає його здатність адаптуватися до мінливих умов ринку та формувати гнучкі стратегічні плани, що ускладнюються рядом викликів сучасних українських реалій. Серед них, в першу чергу можна виділити ті, що прямо пов'язані із військовою агресією, яка не лише порушила усталені економічні зв'язки, але призвела до масштабної міграції та значних змін у структурі споживання. Суттєвий вплив на бізнес-середовище мають і регулярні ракетні атаки на енергетичну інфраструктуру, внаслідок чого підприємства змушені адаптувати свої виробничі процеси до можливих перебоїв з електропостачанням, а також інвестувати значні витрати в альтернативні джерела енергії та резервні системи живлення. Не можливо не відзначити і те, що на сьогодні макроекономічна ситуація характеризується високим рівнем інфляції та нестабільністю валютного курсу, а доступ до кредитних ресурсів залишається обмеженим через високі відсоткові ставки та підвищені вимоги банків до позичальників. Окрім цього, реалії українського бізнесу пов'язані із необхідністю реагувати на зміни в регуляторному середовищі, оскільки наразі триває процес адаптації українського законодавства до вимог ЄС у рамках євроінтеграції, що відбувається паралельно із запровадженням корегувань з урахуванням воєнних реалій, створюючи додаткові проблеми для підприємств. Всі ці обмеження накладаються на загальносвітові тенденції глобалізації та цифровізації бізнес-процесів, що вимагають від підприємств швидкої адаптації та впровадження нових інструментів управління.

Комплексний підхід до розробки стратегії підприємства в сучасних умовах базується на багаторівневій системі аналізу та планування та використанні широкого спектру інструментів, зокрема і цифрових, для збору та обробки даних про ринкове середовище та прийняття остаточних рішень. Зважаючи на реалії сьогодення, українським підприємствам варто формувати в стратегічній перспективі гнучкі бізнес-рішення, які передбачають можливість швидкого переходу на альтернативні джерела енергопостачання та зміни режимів роботи відповідно до графіків можливих відключень, створення резервних потужностей та впровадження енергоефективних технологій, що дозволять оптимізувати витрати в довгостроковій перспективі. В фінансовій сфері особливу увагу приділяти формуванню ринку фінансових резервів та диверсифікації джерел фінансування, а в умовах цифровізації критично важливим стає впровадження сучасних систем управління бізнес-процесами, що враховували б ризики кібербезпеки та давали змогу забезпечити надійний захист корпоративних даних. Не варто забувати і про кадрову складову стратегії, що має передбачати розвиток трудового потенціалу через впровадження програм навчання та підвищення кваліфікації персоналу, насамперед у сфері цифрових технологій та кризового менеджменту [1]. Означені особливості варто враховувати при розробці стратегії в кризових умовах сьогодення, оскільки власне самі ці напрямки є визначальними для формування передумов ефективної діяльності підприємств.

Література:

1. Бугайчук В., Кривульський Є., Глюза К. Формування стратегії розвитку підприємства в умовах війни. *Економіка та суспільство*, 2023. №56. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-81>

Олійник Е.П.

здобувач спеціальності 076 «Підприємництво та торгівля»,
групи ОКД-23М

Андрощук І.О.

канд. екон. наук., доцент

Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

РОЗВИТОК МОЛОДІЖНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА У СФЕРІ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ: ВПРОВАДЖЕННЯ ІТАЛІЙСЬКОГО ДОСВІДУ

Сучасний розвиток молодіжного підприємництва в Україні характеризується низькою часткою сільського господарства. Підвищення темпів економічного розвитку в аграрному секторі майже неможливе без ефективної аграрної політики, яка буде сприяти створенню сприятливих умов для розвитку підприємництва. З цією метою необхідно регламентувати об'єктивні економічні закони розвитку підприємництва в аграрному секторі та підвищити ефективність заходів державної підтримки сільського господарства загалом.

Молодіжне підприємництво відіграє одну з найважливіших ролей в економічному розвитку аграрного сектору країни. Завдяки молодим підприємцям в сферу сільського господарства були впроваджені новітні технології, інноваційні підходи до ведення бізнесу та сучасні практики управління, що сприяє підвищенню продуктивності, ефективності та конкурентоспроможності сільськогосподарських підприємств.

Розвиток молодіжного підприємництва в аграрному секторі України може стати стратегічним напрямком для економічного зростання, зайнятості та регіонального розвитку.

Італійський досвід у цій сфері показує, що успішні практики підтримки молодих фермерів можуть бути адаптовані в Україні для створення нових бізнес-моделей, орієнтованих на сталий розвиток, захист довкілля та інноваційні сільськогосподарські технології.